Dosarul nr. 3a-389/2024
2-18124509-02-3a-04042024
Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani, judecător Igor Barbacaru

D E C I Z I E

19 iunie 2024 mun. Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

în componența:
Președintele ședinței, judecătorul Ghenadie Mîra
Judecătorii Victoria Sîrbu și Angela Braga
Grefier Mihaela Pîrvu

examinând, în şedinţă de judecată publică, apelul declarat de Igor Poberejnic împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani din 12 decembrie 2023, în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Igor Poberejnic împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La data de 11 ianuarie 2018, Igor Poberejnic s-a adresat în instanța de judecată cu acțiune în contencios administrativ împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerul Afacerilor Interne privind contestarea actului administrativ individual defavorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că, nu este de acord cu Ordinul nr. ***** de către Inspectoratul General de Poliţie mun. Chişinău cu privire la încetarea raportului de serviciu, în baza art. 38 alin. (1), lit. m) din Legea nr. 288, fără careva motive legale, acesta fiind contrar legislaţiei, atât a Codului muncii, Constituţiei RM, cât şi a Convenţiei Europene. Ordinul dat a fost emis în lipsa sa, fără a se lua în consideraţie părerea sa, fiind emis fără acordul Ministerului Afacerilor Interne RM şi a Departamentului de poliţie.

Menționează reclamantul de asemenea că, nu a fost luat în consideraţie nici faptul că, prin Decizia Curţii de Apel 1a-1288/15 din 22.02.2017, nu a fost limitat în dreptul de a ocupa funcţia pe care o deţine în Inspectoratul de Poliţie sec. Buiucani, ca ofiţer superior al sectorului nr. 7. Un argument nu mai puţin important este faptul că cet. Balamatiuc Victor, condamnat în baza aceluiaşi articol prin Decizia Curţii de Apel 1a-1288/15 din 22.02.2017, care lucrează în cadrul Inspectoratului de Poliţie Râşcani ca ofiţer al urmăririi penale, nu a fost suspendat de la locul de muncă în

cadrul Ministerului de Interne şi contractul individual al acestuia nu a fost anulat (nu a fost concediat). Acest fapt duce la concluzia că, Ordinul emis nu este legal şi că aplicarea legislaţiei nu este uniformă, iar Ordinul de concediere menţionat, are un aspect părtinitor doar faţă de el. Mai mult, Decizia Curţii de Apel în cauza penală, nu este definitivă, întrucât a contestat-o la Curtea Supremă de Justiţie.

Cere reclamantul Igor Poberejnic anularea Ordinului nr. *****, emis de Inspectoratul General de Poliție mun. Chișinău cu privire la încetarea raportului de serviciu a inspectorului Igor Poberejnic.

Prin cererea concretizată din 29.07.2021 (f.d.107-110), reclamantul a solicitat anularea Ordinului Inspectoratului General de Poliţiei nr. ***** „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor Igor", restabilirea în funcţia şi gradul ocupat înainte de eliberare, încasarea din contul pârâtului - Inspectoratul General de Poliţie, în beneficiul său, a salariului mediu pentru toată perioada de absenţă forţată de la muncă, începând cu data eliberării din funcţie, data de ***** și până la ziua repunerii în funcţie, repararea prejudiciului moral egal cu mărimea salariului mediu pentru toată perioada de absenţa forţată la muncă și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces.

În motivarea cererii concretizate, reclamantul a invocat că, la 11.01.2018 s-a adresat în instanţa de judecată cu acţiune în contencios administrativ cu privire la contestarea actului administrativ şi anume a Ordinului nr.*****, cu privire la încetarea raportului de serviciu.

În fapt, prin Ordinul Inspectoratului General de Poliţie nr.***** „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor Igor", s-a dispus, în temeiul art.38 alin.(1) lit. m) din Legea nr.288 din 26.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a inceta raportul de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor, ofiţer de sector al Sectorului de poliţie nr.4 al Inspectoratului de poliţie Buiucani, al Direcţiei de poliţie a mun.Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei. Despre emiterea acestui act reclamantul la fel a fost înştiinţat la data de *****.

Cu Ordinul în cauză nu este deacord, î-l consideră neîntemeiat juridic, fiind bazat pe interpretarea eronată a normei de drept pe care se întemeiază.

Astfel, în Ordinul contestat, pârâtul face trimitere la o circumstanţă de fapt, ce ține de pronunţarea la data de 12.02.2017 de către Curtea de Apel Chişinău a deciziei, prin care Poberejnic Igor a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. b) din Cod penal şi în baza acestei norme legale, s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În baza art.90 din Codul penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, pe un termen de probă de 1 an, dacă în termenul respectiv, acesta nu va săvârși o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară, muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Relevă că, potrivit prevederilor art.38 alin.(1) lit. m), alin.(3) din Legea nr.288 din 2016, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special. Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), m)-s), v) şi w) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

Punctează că, prevederile Legii citate, se aplică în raport cu Codul muncii, care prin art.82 lit. e), stabileşte că, contractul individual de muncă încetează în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de aplicare a pedepsei penale salariatului, prin hotărâre a instanţei de judecată, care exclude posibilitatea de a continua munca la unitate - de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti.

Atrage atenția asupra faptului că, potrivit art.89 din Codul muncii, salariatul transferat nelegitim la o altă muncă sau eliberat nelegitim din serviciu poate fi restabilit la locul de muncă prin negocieri directe cu angajatorul, iar în caz de litigiu - prin hotărâre a instanţei de judecată. La examinarea litigiului individual de muncă de către instanţa de judecată, angajatorul este obligat să dovedească legalitatea şi să indice temeiurile transferării sau eliberării din serviciu a salariatului. În cazul contestării de către salariatul membru de sindicat a ordinului de concediere, instanţa de judecată va solicita opinia consultativă a organului (organizatorului) sindical privind concedierea salariatului respectiv. Imediat după pronunţarea hotărârii instanţei de judecată privind restabilirea salariatului la locul de muncă, angajatorul este obligat să emită un ordin de restabilire, pe care îl aduce la cunoştinţa salariatului, sub semnătură, în termen de 3 zile lucrătoare de la data emiterii.

Astfel, învederează că, analizând normele de drept aplicabile speţei în raport cu circumstanţele cauzei, reclamantul Poberejnic Igor, într-adevăr a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiind aplicată o pedeapsă neprivativă de liberatete, cu suspendare condiţionată.

Mai mult decât atât, în privinţa acestuia nu a fost aplicată pedeapsa complimentară, care ar fi un impediment de a activa în continuare în funcţia ocupată, iar prin aplicarea unei pedepse cu suspendare condiţionată, salariatul Poberejnic Igor, a avut posibiltate să se prezinte la serviciu.

Susține că, în ordinul contestat, nu este indicat motivul de concediere „Comiterea unei fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special”, ci doar existenţa unei sentinţe de condamnare, ce nu este suficient în cazul dat, ci este necesară şi aplicarea unei pedepse privative de libertate.

Dimpotrivă, reclamantul Poberejnic Igor la locul de muncă şi la locul de trai se caracterizează pozitiv şi careva încălcări până la emiterea acestui ordin nu a avut, a avut mai multe stimulări şi avansări în grad, a fost decorat cu ordinul „poliţist frontaş” pentru munca exemplară.

Reliefează că, un alt aspect de ilegalitate a actului emis de pârât, este faptul că Ordinul contestat se bazează pe prevederile Legii nr.288 din 26.19.2016, care potrivit prevederilor alin.(1) art.72, a intrat în vigoare la data de 25.05.2017, după pronunţarea deciziei Curţii de Apel Chişinău din 21.02.2017. Astfel, pârâtul a aplicat retroactivitatea Legii, adică a aplicat norma în cauză în privinţa unei condamnări care a avut loc până la intrarea acesteia în vigoare, ceea ce contravine principiilor generale a legislaţiei civile.

La fel, notează că, Curtea Constituţională în p.65 din Hotărârea nr.65 din 22.05.2018, a indicat că, prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, în măsura în care retroactivează, adică în măsura în care sânt aplicabile în cazul persoanelor condamnate definitiv înainte de intrarea lor în vigoare, sânt neconstituţionale.

Prin urmare, consideră că, a fost eliberat ilegal din funcţia ocupată, fiindu-i cauzat un prejudiciu material şi moral. Or, în urma privării ilegale de dreptul de a munci, reclamantul a fost lipsit de posibilitatea de a avea surse de existenţă, i-a fost cauzat prejudiciu datorită stării de stres, frustrării, suferinţelor psihice şi neîncrederii în ziua de mâine, fapt care i-a agravat situaţia şi mai mult.

Remarcă reclamantul că, potrivit prevederilor alin.(1)-(3) art.90 din Codul muncii, în cazul restabilirii la locul de muncă a salariatului transferat sau eliberat nelegitim din serviciu, angajatorul este obligat să repare prejudiciul cauzat acestuia. Repararea de către angajator a prejudiciului cauzat salariatului constă în: a) plata obligatorie a unei despăgubiri pentru întreaga perioadă de absenţă forţată de la muncă într-o mărime nu mai mică decât salariul mediu al salariatului pentru această perioadă; b) compensarea cheltuielilor suplimentare legate de contestarea transferului sau a eliberării din serviciu (consultarea specialiştilor, cheltuielile de judecată, etc.); c) compensarea prejudiciului moral cauzat salariatului. Mărimea reparării prejudiciului moral se determină de către instanţa de judecată, ţinându-se cont de aprecierea dată acţiunilor angajatorului, dar nu poate fi mai mică decât un salariu mediu lunar al salariatului.

De asemenea, face referire la reglementările statuate la alin.(1) art.329 din Codul Muncii, care indică că, angajatorul este obligat să repare integral prejudiciul material şi cel moral cauzat salariatului în legătură cu îndeplinirea de către acesta a obligaţiilor de muncă, în cazul discriminării salariatului la locul de muncă sau ca rezultat al privării ilegale de posibilitatea de a munci, dacă prezentul cod sau alte acte normative nu prevăd altfel.

Invocând prevederile art. 206 alin.(1) lit. a), art.209 alin.(1), lit. b), 224 alin.(1) lit. a) Cod administrativ, art.art.94, 96 Cod de procedură civilă, cere reclamantul Poberejnic Igor anularea actului administrativ individual defavorabil - Ordinul din ***** nr.***** „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor”, cu obligarea pârâtului de a emite actului administrativ favorabil referitor la restabilirea în funcţia şi gradul ocupat înainte de eliberare, încasarea din

contul pârâtului - Inspectoratul General de Poliţie, în beneficiul său, a salariului mediu pentru toată perioada de absenţă forţată de la muncă, începând cu data eliberării din funcţie, data de ***** și până la ziua repunerii în funcţie, repararea prejudiciului moral egal cu mărimea salariului mediu pentru toată perioada de absenţa forţată la muncă și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani) din 12 decembrie 2023, s-a respins ca neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ, înaintată de Igor Poberejnic împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, la data de 05.01.2024, în interiorul termenului legal stabilit de art. 232 alin. (1) Cod administrativ, avocatul Ina Pucas, în interesele apelantului Igor Poberejnic, a depus apel nemotivat, iar la data de 18.04.2024 a fost depusă motivarea apelului, prin care apelantul a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

Colegiul notează că, art. 236 Cod administrativ prevede expres că, instanţa de apel examinează din oficiu admisibilitatea apelului. Dacă este inadmisibil, apelul se declară ca atare printr-o încheiere susceptibilă de recurs. Apelul se declară inadmisibil în special când: a) hotărârea în fond nu poate fi contestată cu apel; b) apelul este depus în mod repetat; c) apelul este depus de o persoană neîmputernicită; d) apelul a fost depus după expirarea termenului stabilit la art.232 alin.(1); e) motivarea apelului nu a fost depusă sau a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.232 alin.(2); f) cererea de apel nu corespunde cerinţelor stabilite la art.233 alin.(1) şi (2) şi art.234 alin.(1) şi apelantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

Consecvent, Colegiul reține că, cererea de apel înaintată de Igor Poberejnic, a fost depusă în interiorul termenului legal prevăzut în acest sens de legislator, conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care apelantul își întemeiază solicitările.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233; 236; 241 Cod Administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a cererii de apel în cauză, motiv din care aceasta urmează a fi judecat în fond.

Prin apelul declarat, **apelantul Igor Poberejnic** a reiterat poziția expusă prin acțiunea depusă, indicând că, soluția primei instanțe este una ilegală, neîntemeiată și nefondată, fiind pasibilă casării integrale, hotărârea fiind emisă fără constatarea şi elucidarea circumstanţelor de fapt care au importanță pentru justa soluționare a cauzei.

Indică că, pentru a decide astfel, instanța de fond a concluzionat că, argumentele reclamantului nu pot fi reţinute, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept şi situaţia de fapt, iar soluţia pârâtului se întemeiază pe o interpretare corectă a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor, în

conformitate cu competenţele prevăzute de lege, or, actul administrativ contestat în speţă, nu constituie o decizie discreţionară, având în vedere că, normele de drept enunţate supra expres reglementează situaţiile în care raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special încetează, iar temeiul care a stat la baza încetării raportului de serviciu al reclamantului, nu permite aplicarea discreţiei, or aceasta are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

Precizează apelantul că, potrivit prevederilor art.38 alin.(1) lit. m), alin.(3) din Legea nr.288 din 26.12.2016 (în vigoare la 25.05.2017), raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special. Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)-e), m)-s), v) şi iv) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

Subliniază că, prevederile Legii citate, se aplică în raport cu Codul muncii, care prin art.82 lit. e), stabileşte că, contractul individual de muncă încetează în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de aplicare a pedepsei penale salariatului, prin hotărâre a instanţei de judecată, care exclude posibilitatea de a continua munca la unitate - de la data rămânerii definitive a hotărârii judecătoreşti.

Poberejnic Igor, remarcă că, într-adevar a fost recunoscut vinovat în comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsă neprivativă de liberatete, cu suspendare condiţionată, în privinţa sa nefiind aplicată pedeapsa complementară, care ar constitui un impediment de a activa în continuare în funcţia ocupată, iar prin aplicarea unei pedepse cu suspendare condiţionată, salariatul Poberejnic Igor a avut posibiltate să se prezinte la serviciu.

Nu în ultimul rând, reiterează că, Curtea Constituţională în pct.65 din Hotărârea nr.65 din 22.05.2018 a statuat că, prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea nr. 288 din 16.12.2016, în măsura în care retroactivează, adică în măsura în care sânt aplicabile în cazul persoanelor condamnate definitiv înainte de intrarea lor în vigoare, sânt neconstituţionale - hotărârile Curţii Constituţionale având caracter definitiv şi obligatoriu, nu se supun nici unei căi de atac şi produc efecte juridice de la data emiterii acestora, deci prevederile stipulate de acestea trebuie să fie respectate de toate autorităţile publice.

Pe cale de consecință, apreciază apelantul că, a fost eliberat ilegal din funcţia ocupată, fiindu-i cauzat un prejudiciu material şi moral, care solicită să fie reparat din contul pârâtului/intimatului.

La data de 03 mai 2024, **intimatul Inspectoratul General al Poliției** a depus referință, prin care a indicat asupra netemeiniciei cererii de apel și necesitatea respingerii acesteia, cu menținerea hotărârii instanței de fond.

În ședința de judecată, reprezentatul apelantului Poberejnic Igor, avocatul Ina Pucas a susținut integral cererea de apel înaintată și a pledat pentru admiterea acesteia, în baza motivelor de fapt și de drept invocate.

Reprezentantul intimatului Inspectoratul General al Poliției, în ședință nu s-a prezentat, Colegiul considerând posibilă examinarea cauzei în lipsa acestuia, procedura de citare legală fiind respectată.

Audiind opinia participanților prezenți la ședința de judecată, studiind materialele cauzei și analizând argumentele apelului prin prisma actelor și circumstanțelor cauzei, raportate la dispozițiile legale incidente cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău consideră apelul admisibil, însă neîntemeiat, acesta urmând a fi respins, cu menținerea hotărârii primei instanțe, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 195 Cod administrativ, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art.169-171.

Prin prisma dispoziţiilor art.219 alin.(1) Cod administrativ, Instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. (3) Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces.

În acord cu prevederile art. 240 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinând cererea de apel, instanţa de apel adoptă una dintre următoarele decizii: respinge apelul.

Conform practicii CEDO, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze doar la însuşirea motivelor și concluziilor date de instanţa inferioară. (Hirro Balani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis v. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu art. 225 alin. (1)-(2) Cod administrativ, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) și-a exercitat dreptul discreționar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar; d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Instanța de apel remarcă că, potrivit art. 53 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, persoana vătămată într-un drept al său de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptățită să obțină recunoașterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

În corespundere cu art. 6 Cod administrativ, procedura administrativă este activitatea autorităților publice cu efect în exterior, îndreptată spre examinarea condiţiilor, pregătirea şi emiterea unui act administrativ individual, spre examinarea

condiţiilor, pregătirea şi încheierea unui contract administrativ sau examinarea condiţiilor, pregătirea şi întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică. Emiterea unui act administrativ individual, încheierea unui contract administrativ sau întreprinderea unei măsuri strict de autoritate publică sunt părţi ale procedurii administrative.

În conformitate cu art. 10 alin. (1) Cod administrativ, actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public.

Art. 11 Cod administrativ prevede că, actele administrative individuale pot fi: a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat; b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel. Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terţii, ale căror drepturi sunt afectate de actul administrativ individual, nu sunt destinatarii acestuia. Un act administrativ de acordare periodică a prestaţiilor materiale sau băneşti este un act administrativ individual prin care o astfel de prestaţie se acordă pentru un număr determinat sau nedeterminat de perioade succesive.

În conformitate cu art. 17 Cod administrativ, drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă.

În concordanță cu art. 20 Cod administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

În accepțiunea art. 21 Cod administrativ, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative. Exercitarea atribuţiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate. Autorităţile publice şi instanţele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor şi a libertăţilor persoanelor decât în cazurile şi în condiţiile expres stabilite de lege.

Prin prisma art. 189 alin. (1) Cod administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ.

Totodată, art. 209 alin. (1) Cod Administrativ, expres prevede că, acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de

prezentul cod pentru soluţionarea acesteia; b) data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător.

Art. 194 alin. (1) Cod administrativ, prevede că, în procedura în prima instanță, în procedura de apel și în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătorești se soluționează din oficiu probleme de fapt și de drept.

Colegiul precizează că, în conformitate cu art. 257 alin. (1) și alin. (2) Cod Administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01.04.2019. (2) La data intrării în vigoare a prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793/2000 şi Legea nr. 190/1994 cu privire la petiționare.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) Cod Administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs şi de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Prin urmare, reieșind din faptul că, actul administrativ contestat, a fost emis la data *****, procedura de contencios administrativ fiind inițiată la 11.01.2018, Colegiul reține ca fiind aplicabile la caz, prevederile Codului Administrativ în coroborare cu prevederile Legii contenciosului administrativ (în vigoare la data emiterii actului administrativ contestat).

Art. 1 alin. (2) al Legii contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actului contestat), indică că, orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal al unei cereri, se poate adresa instanţei de contencios administrativ competente pentru a obţine anularea actului, recunoaşterea dreptului pretins şi repararea pagubei ce i-a fost cauzată.

În acord cu art.3 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10.02.2000, obiect al acţiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ şi individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terţ, emise de autorităţile publice şi autorităţile asimilate acestora în sensul prezentei legi, subdiviziunile autorităţilor publice şi funcţionarii din structurile specificate. Obiect al acţiunii în contenciosul administrativ poate fi şi nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri referitoare la un drept recunoscut de lege.

Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorităţii

publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

În virtutea normei juridice statuate la art. 17 alin. (1) lit. c) Legea contenciosului administrativ, cererea prin care se solicită anularea unui act administrativ sau recunoaşterea dreptului pretins poate fi înaintată în termen de 30 de zile, în cazul în care legea nu dispune altfel. Acest termen curge de la data comunicării actului administrativ, în cazul în care legea nu prevede procedura prealabilă.

Din actele cauzei și ale dosarului administrativ, Colegiul constată următoarea stare de fapt:

La data de *****, Inspectoratul General al Poliției a emis Ordinul nr.*****, prin care, în temeiul art.38 alin.(1) lit. m) (în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive, inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripţie, pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special) din Legea nr.288 din 26.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, s-a încetat raportul de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor Igor, ofiţer de sector al Sectorului de poliţie nr.4 al Inspectoratului de poliţie Buiucani al Direcţiei de poliţie a mun. Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei, cu achitarea compensaţiei pentru concediile de odihnă anuale nefolosite şi reţinerea, după caz, a costului restant a echipamentului (f.d.2-3 vol.1).

Ne fiind de acord cu Ordinul menționat, Igor Poberejnic a promovat prezenta acțiune în instanța de contencios administrativ, aceasta fiind concretizată pe parcurs, reclamantul solicitând anularea actului administrativ defavorabil – Ordinul Inspectoratului General al Poliției nr.***** din ***** „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor”, cu obligarea pârâtului de a emite actului administrativ favorabil referitor la restabilirea în funcţia şi gradul ocupat înainte de eliberare, încasarea din contul pârâtului - Inspectoratul General de Poliţie, în beneficiul său, a salariului mediu pentru toată perioada de absenţă forţată de la muncă, începând cu data eliberării din funcţie, data de ***** și până la ziua repunerii în funcţie, repararea prejudiciului moral egal cu mărimea salariului mediu pentru toată perioada de absenţa forţată la muncă și încasarea cheltuielilor de judecată suportate în prezentul proces.

Prima instanță, investită cu examinarea cauzei, a concluzionat asupra netemeiniciei revendicărilor formulate în acțiune.

Exprimându-și dezacordul cu soluția primei instanțe, Igor Poberejnic a contestat-o cu apel, invocând argumentele enumerate supra.

Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău, analizând legalitatea hotărârii pronunţate în raport cu prevederile art.225 Cod administrativ, constată că aceasta urmează a fi menţinută, or instanţa de fond, corect a elucidat şi constatat circumstanţele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv, probele prezente la materialele cauzei, stabilind corect

circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

În acest sens, Colegiul notează că, prin prisma reglementărilor Legii privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, noțiunea de funcționar public cu statut special este definită ca fiind persoana angajată în cadrul aparatului central al Ministerului Afacerilor Interne, în autoritățile administrative sau instituțiile din subordinea acestuia, care deține grade speciale şi exercită sarcini ce țin de competenta entității din care face parte, în conformitate cu legislația în vigoare.

În concordanță cu art. 4 alin. (2) din Legea cu privire la funcţia publică şi statutul funcționarului public, nr. 158 din 04.07.2008, prevederile prezentei legi se aplică funcționarilor publici cu statut special (colaboratorilor serviciului diplomatic, serviciului vamal, ai organelor apărării, de prevenire şi combatere a corupției, securității naționale şi ordinii publice, altor categorii stabilite prin lege) în partea care nu este reglementată prin legi speciale.

În corespundere cu norma juridică prevăzută expres la art. 5 din Legea privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, activitatea funcționarului public cu statut special se desfășoară exclusiv în baza legii şi pentru executarea acesteia, în interesul persoanei şi al comunității, potrivit principiilor profesionalismului, confidențialității, integrității profesionale şi loialității, stabilității în funcţia publică, colaborării şi cooperării, imparțialității şi nediscriminării, transparenței, obiectivității, eficienței, responsabilității şi subordonării ierarhice.

În concordanță cu prevederile legale înserate la art. 38 al Legii nr. 288 din 16.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, (1) Raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în următoarele situaţii*: m) în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive, inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripţie, pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special.* (3) Încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)–e), i), m)–s), v) şi w) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

Cu referire la cazul dedus judecății, instanța de apel reține că, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, s-a respins apelul declarat de către inculpatul Igor Poberejnic împotriva sentinței Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16 aprilie 2015 și s-a admis cererea de apel declarată de procurorul în Procuratura anticorupţie, fiind casată, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) CPP, sentința Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 16.04.2015 şi pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanţă, prin care Igor Poberejnic a fost recunoscut vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art.326 alin.(2) lit. b) Cod penal şi în baza acestei norme legale, i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal, executarea pedepsei cu închisoarea stabilită în privinţa lui Igor Poberejnic a fost suspendă condiţionat, pe un termen de probă de 1 (un) an, dacă, în termenul respectiv, acesta nu va săvârşi o nouă infracţiune şi, prin comportare exemplară şi muncă cinstită, va îndreptăţi încrederea ce i s-a acordat (f.d.5-6 vol.1).

Completul de judecată remarcă că, prin scrisoarea din 13.11.2017, Inspectoratul de Poliție Botanica, a adus la cunoștință Șefului DGRU a IGP despre faptul că, în secretariatul Inspectoratului de poliţie Botanica, a fost înregistrat materialul sub nr.*****, la solicitarea Biroului de Probaţiune Botanica, privind cet. Poberejnic Igor Igor, care prin decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 1a-1288/15 din 21 februarie 2017, a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) CP, la 3 ani de închisoare, cu aplicarea art. 90 CP RM - 1 an termen de probaţiune. Totodată, prin aceiași scrisoare, s-a informat că, în urma examinării materialului s-a constatat că, ultimul este angajat în funcţie publică cu statut special şi anume ca ofiţer de sector în cadrul Inspectoratului de Poliţie Buiucani al DP mun. Chişinău.

Reieşind din cele enunțate supra, s-a solicitat Inspectoratului General al Poliției de a se expune asupra faptului legalităţii ocupării funcţiei, de către Poberejnic Igor (f.d.27 vol.1).

Actele cauzei mai denotă că, prin scrisoarea din 01.12.2017, Biroul de probațiune Botanica, a adus la cunoștință Inspectoratului General al Poliției, despre faptul că, în adresa Biroului de probaţiune Botanica, la data de 22.08.2017 a parvenit spre executare decizia Curţii de Apel Chişinău nr. 1a-1288/15 din21.02.2017, prin care Poberejnic Igor a fost condamnat în baza art. 326 alin. (2) lit. b) CP RM, la o pedeapsă penală sub formă de 3 ani închisoare, cu aplicarea art. 90 CP RM pedeapsa fiind suspendată pe un termen de probă de 1 an. Astfel, cet. Poberejnic Igor Igor urmând să de afle la evidenţa Biroului de probaţiune Botanica, mun. Chişinău, până la 11.02.2018 (f.d.25 vol.1).

Prin urmare, reieșind din considerentele descrise mai sus, Colegiul apreciază ca fiind justă poziția primei instanțe, referitoare la temeinicia și legalitatea Ordinului Inspectoratului General al Poliției din ***** nr.*****, prin care s-a încetat raportul de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor Igor, ofiţer de sector al Sectorului de poliţie nr.4 al Inspectoratului de poliţie Buiucani al Direcţiei de poliţie a mun.Chişinău a Inspectoratului General al Poliţiei,

Astfel art. 38 alin.(1) lit. m) din Legea nr.288 din 26.12.2016 privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, prevedea expres că, raportul de serviciu al funcţionarului public cu statut special poate să înceteze în cazul condamnării în baza unei sentinţe judecătoreşti definitive, inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripţie, pentru fapte ce discreditează calitatea de funcţionar public cu statut special, iar alin. (3) al aceluiași articol indică că, încetarea raportului de serviciu al funcţionarului public cu statut special în cazurile prevăzute la alin. (1) lit. b)–e), m)–s), v) şi w) are loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor, și prin urmare, angajatorul nu a avut posibilitatea de a face uz de

dreptul discreționar ce îi revine în contextul art. 16 din Cod administrativ, încetarea raportului de serviciu la caz fiind unica soluție și opțiune legală de care a dispus autoritatea pârâtă.

La fel, în conformitate cu prevederile art.81 alin.(1) lit.(a) Codul muncii, contractul individual de muncă poate înceta în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor (art.82, 305 şi 310). Iar, art. 82 lit.e) Codul muncii prevede că, contractul individual de muncă încetează în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor în caz de aplicare a pedepsei penale salariatului, prin hotărîre a instanţei de judecată, care exclude posibilitatea de a continua munca la unitate – de la data rămînerii definitive a hotărîrii judecătoreşti.

Completul de judecată reține că, potrivit art. 86 alin.(1) lit.z) Codul muncii, concedierea – desfacerea din iniţiativa angajatorului a contractului individual de muncă pe durată nedeterminată, precum şi a celui pe durată determinată – se admite pentru următoarele motive: pentru alte motive prevăzute de prezentul cod şi de alte acte legislative.

Subsecvent, reclamantul/apelantul Poberejnic Igor, fiind funcţionar public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, raporturile de serviciu ale acestuia, sânt reglementate de Legea privind funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne nr. 288 din 16.12.2016, iar Inspectoratul General al Poliţiei în ordinul contestat, a făcut trimitere expresă la prevederile art. 38 alin. (1) lit. m) din Legea menționată supra, fiind formulate inclusiv motivele de fapt şi de drept ale concedierii, fiind respectate prevederile legislaţiei muncii, reieşind din circumstanţele reale, care nu au depins de voinţa părţilor şi care au servit drept temei pentru încetarea raportului de serviciu în cadrul Poliției.

Instanța de apel va reitera opinia instanței de fond cu referire la netemeinicia argumentelor invocate în acțiunea depusă de reclamant, ultimul interpretând eronat normele de drept și situația de fapt, Ordinul contestat constituind o interpretare corectă a normelor de drept material, fiind apreciate cuvenit probele administrate în cadrul procedurii administrative, în conformitate cu competenţele prevăzute de lege, acesta nereprezentând o decizie discreţionară, având în vedere că, norma de drept pre-citată reglementează expres situațiile de încetare a raportului de serviciu a funcţionarului public cu statut special, iar temeiul care a stat la baza încetării raportului de serviciu al reclamantului/apelantului Poberejnic Igor, nu permite aplicarea discreției, încetarea raportului de serviciu la caz având loc în circumstanţe ce nu depind de voinţa părţilor.

Corespunzător, Completul de judecată atestă că, Ordinul nr. ***** „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al inspectorului Poberejnic Igor” din *****, emis de Inspectorul General al Poliției, a fost emis cu respectarea condițiilor de conținut și de formă, careva temeiuri de anulare al acestuia, ne fiind stabilite în cadrul cercetării judecătorești.

Totodată, având în vedere că, instanța de judecată a conchis asupra netemeiniciei pretenției de bază a reclamantului cu privire la anularea actului administrativ Ordinul nr. ***** din *****, Colegiul apreciază ca fiind justă soluția instanței de fond inclusiv în partea respingerii revendicărilor privind restabilirea în funcţia şi gradul ocupat înainte de eliberare, încasarea din contul Inspectoratului General de Poliţie a salariului mediu pentru toată perioada de absenţă forţată la muncă, începând cu data eliberării din funcţie - ***** și până la ziua repunerii în funcţie, încasarea prejudiciului moral egal cu mărimea salariului mediu pentru toată perioada de absenţa forţată la muncă și a cheltuielilor de judecată, acestea urmând soarta primei pretenții, fiind subsecvente celei inițiale.

La fel, nu pot fi reținute argumentele apelantului cu referire la invocările din Hotărîrea Curții Constituționale din 22 mai 2028 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 38 alin.(1) lit.m) din Legea 288 din 16 decembrie 2026 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

Astfel, prin hotărîrea Curții Constituționale nr.15 din 22.05.2018 privind excepţia de neconstituţionalitate a articolului 38 alin.(1) lit.m) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne (Sesizarea nr.36g/2018), a fost declarată neconstituțional doar textul “inclusiv în cazul intervenirii termenului de prescripţie” din articolul 38 alin.(1) lit.m) din Legea nr.288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcţionarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

În acest sens este de menționat că, potrivit art.28 alin.(2) al Legii cu privire la Curtea Constituţională nr.317 din 13.12.94, actele normative sau unele părţi ale acestora declarate neconstituţionale devin nule şi nu se aplică din momentul adoptării hotărîrii respective a Curţii Constituţionale. Prin urmare hotărîrea Curții Constituționale nr.15 din 22.05.2018 **nu are efect retroactiv**, (ordinul contestat în speță a fost emis pînă la pronunțarea Hotărîrii Curții Constituționale) iar angajatorul, a respectat cadrul normativ pertinent pentru emiterea ordinului contestat.

În acest sens, Colegiul atestă că, la emiterea soluției pe marginea cauzei, instanța ierarhic inferioară a stabilit toate circumstanțele și raporturile juridice care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, prin aprecierea corectă a probelor din dosar prezentate de participanții la proces și fiind aplicată corect legea materială și legea procedurală, astfel constatându-se legalitatea hotărârii primei instanțe în întregul ei.

Prin prisma acestor raționamente, Completul judiciar concluzionează că, la caz dubiul judiciar a fost înlăturat, netemeinicia cerințelor apelantului fiind demonstrată, iar argumentele invocate de către ultimul, poartă caracter pur formal.

Cercetând cu maximă diligență materialele prezentate, Completul specializat notează că, dosarul nu conţine vreun element susceptibil să o facă să ajungă la o altă concluzie în prezenta cauză.

Astfel, având în vedere că, hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de apelant, sânt nefondate și combătute integral prin constatările expuse supra, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge apelul și a menține hotărârea primei instanțe, fără modificări.

în conformitate cu prevederile art. art. 240 alin (1) lit. a) Cod administrativ, art. 389-390 CPC, Completul de Contencios Administrativ din cadrul Colegiului Civil, Comercial şi de Contencios Administrativ al Curţii de Apel Chişinău,-

d e c i d e :

Se respinge apelul declarat de Igor Poberejnic.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani din 12 decembrie 2023 în cauza civilă la acțiunea în contencios administrativ înaintată de Igor Poberejnic împotriva Inspectoratului General al Poliției și Ministerului Afacerilor Interne cu privire la anularea actului administrativ, obligarea emiterii actului administrativ favorabil și încasarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este executorie de la emitere, cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție, în termen de două luni, prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Preşedintele completului,
judecătorul **Ghenadie Mîra**

Judecător **Victoria Sîrbu**

Judecător **Angela Braga**